

[Glistrup]

komplisering af skatteadministrationen, så argumentet fra CD holder simpelt hen ikke.

Derudover anførte CD, at man selv havde arbejdet på at få et andet grundlag, når nu de ændringsforslag, der var stillet ved anden behandling, faldt, men det havde man altså ikke kunnet få. Jeg må indrømme, at jeg ikke har opfattet, hvad det var for et nyt grundlag, CD arbejdede på, men det er jo for sent nu, hvor fristen for fremsættelse af ændringsforslag er udløbet. Men når man nu ikke selv har kunnet få et andet forslag, så kan man da, når der fra et andet parti – endda et parti, der ikke har deltaget i udvalgsforhandlingerne – kommer et fornuftigt forslag, ikke stemme imod det, selv om man er skuffet over, at man ikke har kunnet nå sit eget resultat.

Så har vi forstået på CD, at det for CD er ret afgørende, at man vil bevare regeringens finanspolitiske stabilitet, og at regeringen ikke skal se sin finanspolitik gå i skuddermudder. Dette forslag er imidlertid af enormt begrænset finanspolitisk rækkevidde; det er en retfærdighedshandling over for de mange erhvervsdrivende, hvor mand og kone arbejder sammen. Det, der har været CDs begrundelse i hr. Brusvangs programerklæring her fra talerstolen, gælder overhovedet ikke dette meget begrænsede forslag. Jeg tror derfor, at når man argumenterer på CDs egne præmisser, vil en genovervejelse føre til, at man må stemme for forslaget, og det må absolut være rigtigt af CD at være med blandt de nye partier til at demonstrere en ny skik her i folketinget, nemlig at man lader sig overbevise af de argumenter, der kommer her fra talerstolen, også når de kommer fra andre partier. Forhåbentlig vil CD stemme ja alligevel.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det lykkedes jo delvis for ministeren for skatter og afgifter at få rettet sig selv, idet ministeren jo blandede, som det vist før er sket, skattetryk og skatteforøgelse sammen. Der sker en skatteforøgelse, naturligvis, for de medhjælpende ægtefæller. Skattetrykket tror jeg vi skal vente med at drøfte, til vi har lidt bedre statistisk belæg for at føre en fornuftig diskussion.

Så skal jeg i øvrigt kun sige, at når skatteministeren mener, at det drejer sig om et relativt lille beløb . . .

Formanden:

Der er urimelig megen støj i salen i dag; der var mere stille i sidste uge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

. . . at det drejer sig om et relativt lille beløb, så er det jo rigtigt, for det drejer sig denne gang om 2.200 kr. Nu ved jeg ikke, hvordan ministeren regner med at inflationen fortsætter, og hvordan lønudviklingen bliver. Hidtil er det jo gået sådan for arbejdere, ikke for funktionærer og offentligt ansatte, at inflationen er gået ned og lønnen er gået op. Men der er altså en bestemt gruppe, der nu skal rammes hårdt, og det er de medhjælpende ægtefæller, for det er jo ikke sikkert, at de 2.200 kr. ikke bliver til 2.400 kr. til næste år; det er der vel stor chance for med det oplæg, der har været fra LO.

Jeg skal kun understrege, at det er sjældent, jeg har været så enig med hr. Glistrup i udtalelser heroppefra. Én gang om året skal man foretage en beregning i ét ministerielt kontor og sende besked ud til folk om, at sådan og sådan bliver den sum, der højest kan overføres i kroner til medhjælpende ægtefælle. Det er overhovedet ingen komplikation. Men der er, som hr. Glistrup understregede det – og det er sjældent, jeg kan være så enig med ham – tale om en retfærdighedshandling over for de medhjælpende ægtefæller. De skal fortsat have en udvikling i takt med lønnen på arbejdsmarkedet, og det er det, CD forhindrer dem i, for det er ganske klart, at havde CD meddelt, de ville stemme for, var der i dag et flertal for det. Alle reserver var kaldt ind, sådan at man havde fået et flertal for dette ændringsforslag, der ikke på nogen måde kan røre den finanspolitiske situation. Mon ikke man skulle bruge hovedet en gang imellem i CD?

Arne Bjerregaard (KrF):

Da vores ordfører i denne sag ikke er til stede, skal jeg blot på kristeligt folkepartis medlemmers vegne meddele, at vi vil stemme for det af de radikale stillede ændringsforslag, idet netop timelønsreguleringen var udgangspunkt, da vi i sin tid fik påvirket den daværende regering til at hæve grundbeløbet fra 30.000 kr. til 35.000 kr. Derfor er det selvfølgelig rimeligt, at vi stemmer for det af de radikale stillede ændringsforslag, samtidig